

CONCEPTES RSC (Responsabilitat Social Corporativa)

AGENDA 2030 / ODS

Els ODS substitueixen els objectius de desenvolupament del mil·lenni (ODM), agenda del desenvolupament vigent fins al 2015.

El 25 de setembre de 2015 va ser aprovada per l'Assemblea General de Nacions Unides l'Agenda 2030 de Desenvolupament Sostenible, amb els objectius d'erradicar la pobresa, lluitar contra la desigualtat i la injustícia, i posar fre al canvi climàtic, entre altres. Aquesta agenda marcarà l'acció global per al desenvolupament fins a l'any 2030 i, conjuntament amb la resta a les agendes globals, configura un full de ruta d'actuació connectat entre si per aconseguir un objectiu comú: el desenvolupament mundial sostenible.

L'Agenda 2030 és una agenda integral i multidimensional —referida a les tres dimensions del desenvolupament sostenible (l'econòmica, la social i l'ambiental)— i d'aplicació universal, i es desplega mitjançant un sistema de 17 objectius de desenvolupament sostenible, a través dels quals es proposa abordar els grans reptes globals, des de la lluita contra la pobresa o el canvi climàtic fins a l'educació, salut, la igualtat de gènere, la pau o les ciutats sostenibles. Cada ODS inclou diferents metes (en total 169) que contribueixen al compliment de l'objectiu.

L'Agenda 2030 estimula l'acció en 5 esferes de vital importància (conegudes com 'les 5 P'): persones (People), planeta (Planet), prosperitat (Prosperity), pau (Peace) i aliances (Partnership).

RESPONSABILITAT SOCIAL CORPORATIVA

La Responsabilitat Social Corporativa és la forma d'actuació adoptada per les empreses per a dirigir la seva activitat de manera **sostenible, ètica i responsable**, disminuint l'impacte negatiu que les empreses tenen sobre els seus grups d'interès, el medi ambient i la societat en general.

La RSC influeix en la gestió de l'empresa abastant tres àrees: l'econòmica, la social i l'ambiental.

L'inversió social augmenta la confiança de la societat en l'empresa generant un gran impacte positiu en els seus empleats, clients i la societat en general, creen valor, atreuen, retenen talent i es diferencien de la competència.

GESTIÓ SOCIAL

Solidaritat social podria definir-se com la capacitat o actitud que tenen els membres d'una societat per a ajudar-se i col·laborar entre ells en determinats aspectes de la vida quotidiana. També podria definir-se com l'acció o principi moral a través del qual la societat, en l'àmbit individual o en l'àmbit col·lectiu intenta donar resposta a situacions adverses o penoses per les quals passen alguns dels seus membres. Per tant, podria entendre's com el que els individus fan per a millorar el benestar de la societat en la qual participen i de la qualitat de vida de totes les seves persones.

IMPACTE SOCIAL

L'impacte social és l'efecte en les persones i en les comunitats que produeix una acció, activitat, projecte, programa o pla. De forma bastant generalitzada, tendeix a associar-se al canvi que comporta en la persona o comunitat a conseqüència d'una acció o activitat. Es tracta d'una disciplina relativament nova, per la qual cosa en els últims anys s'ha produït una eclosió de metodologies i models, sense existir un estàndard internacional i, addicionalment, a diferència de la comptabilitat financera, es tracta d'identificar, valorar i quantificar l'impacte d'elements que en moltes ocasions tenen un alt component intangible.

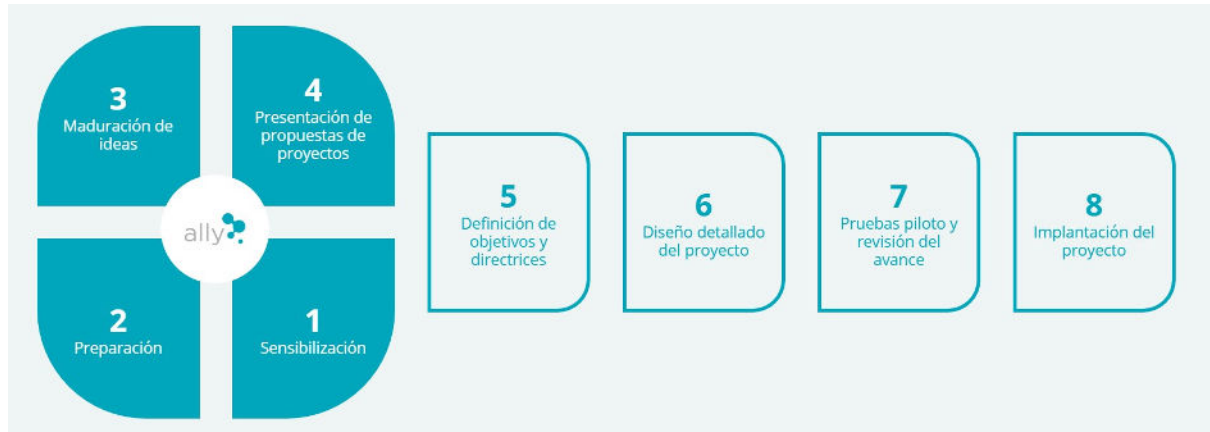
INNOVACIO SOCIAL

“nuevas ideas (productos, servicios y modelos) que persiguen simultáneamente satisfacer las necesidades sociales y crear nuevas relaciones sociales o colaboraciones. En otras palabras, son innovaciones que son buenas para la sociedad y que mejoran la capacidad de acción de la sociedad” (R. Murray; J. Caulier-Gice; G. Mulgan)

L'Oficina d'Assessors de Política Europea, a més dels dos aspectes citats, fa referència a què la innovació social inclou altres dos matisos:

- Aborda demandes socials no satisfactòriament cobertes per al mercat o les institucions, amb un enfocament especial cap als grups més vulnerables.
- L'objectiu es persegueix per al conjunt de la societat.
- Se solen integrar aspectes socials, econòmics i ambientals.

PROCÉS D'INNOVACIÓ SOCIAL

En descriure l'estructura del procés d'innovació s'ha establert que la primera fase consisteix en la identificació d'una oportunitat que emergeix de l'anàlisi de l'entorn, la identificació de problemes/oportunitats i l'anàlisi de les quals pot donar lloc a la identificació de solucions que representen en si mateixes oportunitats d'innovació social.

FASE 1. DISSENY

Pas 1.1. Anàlisi i diagnòstic

El procés d'innovació social, com qualsevol procés d'innovació comença amb una etapa inicial d'anàlisi de l'entorn, compressió de l'entorn, tant llunyà com pròxim. Les tècniques a utilitzar en aquesta etapa depenen enormement de les circumstàncies de l'organització i la missió i visió establertes; ens aquestes eines estaran des de les més pròximes a les metodologies de vigilància tecnològica i intel·ligència competitiva, fins a les més pròximes a les metodologies de "design thinking" centrades en el coneixement de les necessitats i expectatives dels usuaris o destinataris de la funció de l'organització.

Pas 1.2. Identificació de problemes i oportunitats

L'observació i anàlisi de l'entorn ha de conduir-nos a la identificació de problemes, necessitats no adequadament resoltes o oportunitats. En les metodologies més actuals aquesta fase se centra en l'anàlisi de l'entorn, de les persones i dels grups d'interès, però no es descarten completament les oportunitats que emergeixen dels propis processos interns de persones i organitzacions. Una vegada identificats els problemes i oportunitats és necessari seleccionar el problema (o la llista curta de problemes a abordar en el projecte). Un component crític d'aquesta etapa és l'adequada formulació del problema o l'oportunitat a abordar; una adequada definició d'un problema simplifica i augmenta les probabilitats de trobar les solucions adequades. Segons la sentència atribuïda a Einstein la formulació d'un problema és més important que la seva solució.

Pas 1.3. Identificació de solucions

En aquesta fase l'objectiu és dissenyar, avaluar i seleccionar solucions per als problemes seleccionats. Aquesta és l'etapa de generació d'idees. les metodologies i eines en aquesta fase són enormement variades i abasten des de l'extrem de pensament més tècnic/analític (solucions basades en tecnologia), fins a pensament de component molt (pensament lateral, solució creativa de problemes...). En els passos 2 i 3 s'esmenten a propòsit que cadascun d'ells inclou una primera fase d'identificació, seguida de fases posteriors d'avaluació i selecció; aquesta circumstància es considera molt rellevant, perquè cadascun d'aquests passos ha d'incloure dues etapes diferencials i seqüencials, una primera de generació, basada en tècniques de pensament divergent, seguida d'una altra d'avaluació/selecció basada en tècniques de pensament convergent.

Pas 1.4. Canvi sistèmic

L'objectiu final de la innovació social és introduir un canvi que s'instal·li com a canvi sistèmic constituint la nova realitat del sistema en la funció o procés transformat. La transformació, implica actuacions en multitud d'àmbits, implicant nombrosos projectes individuals: moviments socials, models de negoci, lleis i reglaments, dades i infraestructures, i formes completament noves de pensar i fer. Finalment i també com en qualsevol procés de canvi, la innovació social precisa de grans dosis de comunicació i interacció amb agents implicats, així com el foment de la participació a tots els nivells

PROJECTES D'INNOVACIÓ SOCIAL. NÍNXOLS

Tendències geoestratègiques/macroeconòmiques

- Globalització vs. Nacionalismes/Neoproteccionisme
- Variació en el pes geoestratègic de les regions
- Ordre mundial més fràgil perquè no evoluciona el nivell de governança global
- Pes de les empreses transnacionals
- Models híbrids mercat-estat
- Canvi en els fluxos de capital Tendències socials
- Augment de la població
- Augment casi mitjana a nivell mundial i disminució de la classe mitjana en algunes regions
- Desigualtat creixent
- Envel·liment de la població en països desenvolupats
- Migracions
- Disminució del volum d'ocupació disponible
- Augment percentatge de la població urbana

Reptes socials

Els reptes socials són un nínxol immediat de recerca d'innovació social, entre aquests reptes podem esmentar

- Pobresa
- Manca d'habitatge
- Addiccions
- Desocupació
- Desigualtat
- Discriminació
- Discapacitat i autonomia de les persones
- Medi ambient (canvi climàtic, perduda biodiversitat, etc...)

Tendències ambientals

- Augment del consum energètics
- Canvi climàtic
- descarbonització de l'economia
- Pressió sobre els recursos naturals. Nous recursos estratègics
- Seguretat alimentària

Nous nínxols tecnològics

- Indústria 4.0
- Ciències de la salut. Genètica
- Noves energies
- Nanotecnologia
- Seguretat alimentària

Hàbits socials i de consum

- Digitalització
- Terciarització de l'economia
- Personalització de les necessitats
- Nous grups de consumidors
- Economia col·laborativa